

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

(32. பல பத்ததி)

(உடையவர் போற்றிய நம்பெருமாளின் திருவடிகள்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

971. உபாக்யாதாம் ததாத்வேந வஸிஷ்டாத்யை: மஹர்ஷிபி:
உபாய பலயோ: காஷ்டாம் உபாஸே ராமபாதுகாம்

பொருள் - வஸிஷ்டர் போன்ற மஹரிஷிகளால் உபாயத்தின் எல்லையாக உள்ளது என்று கூறப்பட்டதாக ஸ்ரீராமனின் பாதுகையை நான் உபாஸனை செய்கிறேன்.

972. நிவிசேய நிரந்தரம் ப்ரதீத:
த்ரிதசாநாம் விபவம் த்ருணாய மத்வா
ஸவிதே தவ தேவி ரங்கபர்த்து:
பதலீலாகமலம் ஸமுத்வஹந்த்யா:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகாதேவியே! தேவர்களின் ஐச்வர்யங்கள் அனைத்தையும் அற்பமாக உள்ள பொருள்களுக்குச் சமமாக எண்ணி, அவற்றைத் தள்ளி ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடி என்னும் விளையாட்டுத் தாமரை மலரை தாங்கியபடி உள்ள உன் அருகில் நான் நின்று கொண்டு, உன் மீது மிகவும் ப்ரீதியுடன் வாழக்கடவேன்.

973. கிம் அஹம் மணி பாதுகே த்வயா மே
ஸுலபே ரங்கநிதௌ ச்ரியா ஸநாதே
கரணாநி புந: கதர்த்தயேயம்
க்ருபணத்வார துராஸிகாதி துக்கை:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் என்னும் நிதியுடன் கூடியதாக, மிகவும் உயர்ந்த நிதியாக ஸ்ரீரங்கநாதன் எனக்கு உள்ளான். அவன் உன் மூலம் மிகவும் சுலபமாகக் கிடைக்கக் கூடியவனாகவும் இருக்கிறான். இப்படி உள்ளபோது, அற்பமானவர்கள் வீட்டு வாசலில் காத்து நிற்பது போன்ற துன்பங்கள் மூலம் எனது இந்த்ரியங்களை நான் வருத்துவேனோ?

974. ஸ்க்ருதபி அநுபூய ரங்கபர்த்து:
த்வதுபச்லேஷ மநோஹரம் பதாப்ஜம்
அபுநர்ப்பவ கௌதுகம் ததைவ
ப்ரசமம் கச்சதி பாதுகே முநீநாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்னையே எப்போதும் ஆராதனை செய்தபடியும், த்யானித்தபடியும் உள்ளவர்களுக்கு, உன்னுடன் சேர்ந்து நிற்பதான

ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித் தாமரைகள், மேலும் அழகாகத் தோன்றுகின்றன. அந்த நேரத்தில் அவ்விதம் சேவிப்பவர்கள் முனிவர்களாகவே இருந்தாலும், "மறுபிறவி எடுக்கக்கூடாது", என்று எண்ணம் அப்போதே அடங்கிவிடுகிறது (மீண்டும் பிறவி எடுத்து, பாதுகையுடன் கூடிய ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைச் சேவித்தபடி இருக்கவேண்டும் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது).

975. அபரஸ்பர பாதிநாம் அமீஷாம்

அநிதம் பூர்வ நிரூட ஸந்ததீநாம்
பரத வ்யஸநாத் அநூந ஸீம்நாம்
துரிதாநாம் மம நிஷ்க்ருதி: த்வம் ஆஸீ:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஒவ்வொரு நாளும் மேலும் மேலும் வளர்ந்தபடி உள்ளது; "இது முதல்" என்று கூற இயலாமல், எல்லையற்ற காலமாகத் தொடர்ந்தபடி உள்ளது; உறுதியாகவும் உள்ளது; பரதனுக்கு உண்டான துன்பத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே உள்ளது - இப்படியாக உள்ள எனது பாவங்களுக்கு ஏற்ற ப்ராயச்சித்தமாக நீயே ஆகிறாய்.

976. த்வத் உபாஸந ஸம்ப்ரதாயவித்பி:

ஸமயே ஸாத்வத ஸேவிதே நியுக்தா:
பரதவ்ரதிநோ பாவாம்புராசிம்
கதிசித் காஞ்சந பாதுகே தரந்தி

பொருள் - தங்கமயமான பாதுகையே! பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் மூலம் கைக்கொள்ளப்பட்ட முறையில், உன்னை எப்படி ஆராதனை செய்வது என்று நன்று அறிந்தவர்கள் மூலம், ஒரு சிலர் உன்னை ஆரதிக்க நியமிக்கப்பட்டனர். இப்படியாக பரதன் போன்று விரதம் மேற்கொண்ட சிலர், தாண்ட இயலாத ஸம்ஸாரம் என்ற கடலைக் கடக்கின்றனர்.

977. அலம் அச்யுத பாதுகே யதாவத்

பவதீ யச்ச பதம் த்வத் ஏகதார்யம்
இதரேதர பூஷிதம் தத் ஏதத்
த்விதயம் ஸம்வநநாய சேதஸோ ந:

பொருள் - அடியார்களை நமுவவிடாத ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! நீயும், உன்னால் மட்டுமே தரிக்கப்படுவதாக உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் - ஆகிய இருவரும்

ஒருவருக்கு ஒருவர் அலங்காரமாகவே உள்ளீர்கள். இப்படியாக உள்ள நீங்கள் எங்கள் மனதை முழுவதுமாகக் கவர்வதற்குப் போதுமானதாக உள்ளீர்கள்.

978. அநந்ய ஸாமாந்யதயா முராரே:

அங்கேஷு அவாப்தேஷு கிரீடமுக்யை:
பாதாவநி த்வம் நிஜம் ஏவ பாகம்
ஸர்வாத்ம ஸாதாரணதாம் அநைஷீ:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! முரன் என்ற அசுரனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் கிரீடம் முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அவனது அவயவங்கள், அந்தந்த ஆபரணங்களுக்காக மட்டுமே இருக்கின்றன. அந்த அவயவங்கள் மற்றவர்களுக்குப் பொதுவாக இருப்பதில்லை. ஆனால் உனக்கு மட்டுமே சொந்தமான திருவடிகளை “அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் பொது”, என்று நீயே ஆக்கியுள்ளாய்.

979. ஸமாச்சரிதாநாம் மணிபாதுகே த்வாம்

விபச்சிதாம் விஷ்ணுபதே அப்யநாஸ்தா
கதம் புநஸ்தே க்ருதிநோ பஜேரந்
வாஸாதரம் வாஸவ ராஜதாந்யாம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! உன்னையே அடைந்தவர்களுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் மீதும், ஸ்ரீவைகுண்டத்தின் மீதும் கூட ஆசை இருப்பதில்லை. இப்படி உள்ளபோது அவர்கள் இந்த்ரனின் பட்டணமான அமராவதி நகரத்தில் வசிக்கவேண்டும் என்ற ஆசையை எப்படி அடைவார்கள்?

980. விம்ருச்ய ரங்கேச்வர பாதரசேஷ

வாரக்ரமம் நூநம் அவாரணீயம்
பத்மாக்ரஹேபி ஸ்ப்ருசதீ ப்ரதீதா
ஸ்தூலேந ருபேண வஸுந்தரா த்வாம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையான உன்னை ஸ்ரீதேவி, பூதேவி மற்றும் நீளாதேவி என்று ஒருநாள் ஒருவர் முறை என, அவன் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். ஆனால் உன்னிடம் உள்ள ஆசை காரணமாக பூதேவி உன்னை எப்போதும் தொட்டபடி இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணினாள். இதனால்தான் மற்றவர்களின் முறை நாள்களிலும் கூட, தான் பூமி என்ற ஸ்தூல வடிவமாக நின்று, உன்னைத் தொட்டு மகிழ்ந்தபடி உள்ளாள் போலும்.

981. அபி ரக்ஷஸி த்வம் அநபாயநிதிம்
மணிபாதுகே மதுபித: சரணம்
அத ஏவ தேவி தத் அநந்ய தநா:
சிரஸா வஹந்தி பவதீம் க்ருதிந:

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் என்ற மிகவும் உயர்ந்த அழிவற்ற செல்வத்தை நீ எப்போதும் காத்தபடி உள்ளாய். இதனால்தான், அந்தத் திருவடிகளைத் தவிர தங்களுக்கு வேறு எதுவும் உயர்ந்தது அல்ல என்று எண்ணுபவர்கள், உன்னைத் தங்கள் தலையில் தாங்குகிறார்கள்.

982. பதயுகம் இவ பாதுகே முராரே
பவதி விபூதி: அகண்டகா த்வயைவ
கதம் இவ ஹ்ருதயாநி பாவுகாநாம்
த்வத் அநுபவாத் உபஜாத கண்டகாநி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! முரன் என்ற அசுரனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகள் இரண்டும் உன்னால் எப்படி முள் குத்தாமல் காப்பாற்றப்படுகிறதோ அது போன்று, இந்த உலகமும் உன்னால் சத்ருக்கள் இல்லாமல் ஆக்கப்படுகின்றது. இப்படி உள்ளபோது, உன்னைத் த்யானம் செய்பவர்களின் இதயங்களில் மட்டும், உனது அனுபவம் காரணமாக கண்டகம் (கண்டகம் என்றால் முள் என்று பொருள். ஆனால் இங்கு மயிர்க்கூச்சல் என்று சிலேடையாக வந்தது) உள்ளதாக இருக்கின்றது?

983. ஜ்ஞாநக்ரியா பஜந ஸீம விதார வ்ருத்தே:
வைதேசிகஸ்ய தத் அவாப்தி க்ருதாம் குணாநாம்
மௌளௌ மமாஸி மதுஸூதந பாதுகே த்வம்
கங்கேவ ஹந்த பதித விதிதைவ பங்கோ:

பொருள் - மது என்ற அசுரனை அழித்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஞானயோகம், கர்மயோகம் மற்றும் பக்தியோகம் ஆகியவற்றின் எல்லைகளுக்கு வெகுதூரத்தில் நான் உள்ளேன். அவற்றைப் பெறுவதற்குரிய குணங்களுக்கும் அப்பால் நான் உள்ளேன். இப்படிப்பட்ட என் தலை மீது, முடவன் ஒருவன் கங்கையில் விழுந்தது போன்று, நீயாகவே வந்து அமர்ந்தாய். என்ன வியப்பு!

984. ரங்கேச்வரஸ்ய யதிதம் மணிபாதரசேஷ
பாதாரவிந்தயுகளம் பவதீ ஸமேதம்
பும்ஸாம் உபோஷித விலோசந பாரணார்ஹம்
சுஃரம் தத் ஏதத் இஹ சர்க்கரயா ஸமேதம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்னுடன் எப்போதும் சேர்ந்தே உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித் தாமரைகள், தீயவை மட்டுமே அதிகமாக உள்ள இந்த உலகத்தில், நன்மை பயக்கும் மேன்மை கொண்டவையாக உள்ளன. இவற்றையும், உன்னையும் எண்ணியபடி ஒரு சிலர் உபவாஸம் (உண்ணாநோன்பு) இருக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு நீங்கள் இருவரும் கண்களால் பருகப்படுகின்ற சர்க்கரை இட்ட பால் போன்று உள்ளீர்கள்.

985. காமாதி தோஷ ரஹிதம் த்வத் அநந்ய காமா:
கர்ம த்ரயோதசவிதம் பரிசீலயந்த:
பாதாவநி த்வத் அநுஷங்க விசேஷ த்ருச்யம்
ஏகாந்திந: பரிசரந்தி பதம் முராரே:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகையே! உன்னைத் தவிர வேறு எதனையும் தங்கள் பயனாகக் கொள்ளாமல் உள்ள, உன்னை மட்டுமே நம்பியுள்ள உத்தமர்கள் செய்வது என்ன? பலனில் விருப்பம் கொள்வது முதலான தோஷங்கள் இல்லாத பதின்மூன்று விதமான கர்மங்களை இயற்றிபடி, உன்னுடைய சேர்க்கை மூலம் மிகவும் அழகு பெற்ற ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளை உபாஸித்தபடி உள்ளனர்.

விளக்கம் - பதின்மூன்று கர்மங்கள் = எம்பெருமான், அந்தணன், குரு, ஞானிகள் ஆகியவர்களை ஆராதிப்பது, சுத்தம், நேர்மை, அஹிம்ஸை, ப்ரம்மசர்யம் என்று உடலால் செய்யப்படும் ஐந்து கர்மங்கள்; நல்ல சொற்கள் கூறுதல், ஸத்யம் பேசுதல், வேதம் ஓதுதல் என்று வாயால் செய்யப்படும் மூன்று கர்மங்கள்; மகிழ்வுடன் இருத்தல், பரம்பொருளை எப்போதும் த்யானித்தல், மனம் அடக்குதல், உலக விஷயங்களை எண்ணாமல் இருத்தல், அனைவரும் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் என்பதான மனதால் செய்யப்படும் ஐந்து கர்மங்கள்.

986. மௌளௌ ஸ்திதா மகபுஜாம் அதவா ச்ருதீநாம்
 தத் ரங்கராஜ சரணாவநி வைபவம் தே
 அஸ்மாத்ருசாமபி யதி ப்ரதிதம் ததஸ் ஸ்யாத்
 ஸௌலப்யம் அம்ப ததிதம் தவ ஸார்வபௌமம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கராஜனின் பாதுகையே! தாயே! நீ வேதங்களின் தலைகளில் உள்ளாய் அல்லது வேதங்களின் தலைப்பகுதியான உபநிஷத்துக்களில் உள்ளாய்; இது உனது பூர்ணமான மேன்மையாக உள்ளது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட நீ எங்களைப் போன்ற தாழ்ந்தவர்களின் தலைப்பகுதிகளில் நின்றால் அல்லவோ, அனைத்து சாஸ்திரங்களும் கூறப்படுகின்ற உனது ஸௌலப்யம் (எளிமை) அனைவராலும் அறியப்பட்டதாகும்?

987. ஸ்வப்நேபி சேத் த்வம் அஸி மூர்த்தநி ஸந்நிவிஷ்டா
 நம்ரஸ்ய மே நரக மர்தந பாதரசேஷ
 ஸ்தானே தத் ஏதத் இஹ தேவி யத: ஸமாதௌ
 ஸந்தோ விதுஸ்தமபி தாத்ருச புத்திகம்யம்

பொருள் - நரகாசுரனை வதம் செய்த ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன் மீது ப்ரேமை கொண்டு உன்னை எப்போதும் வணங்கியபடி உள்ள எனது கனவில் நீ தோன்றி, எனது தலையில் அமரவேண்டும். அப்படி நீ அமர்ந்தாலும், அந்தச் செயல் பலனை அளிக்கவல்லதே ஆகும். காரணம் – யோகநிலையில் உள்ள முனிவர்கள் ஸ்ரீரங்கநாதனை இப்படியாக மானஸீக நிலையில் கண்டு அல்லவோ நன்மை அடைகிறார்கள்?

988. பத்தாஞ்சலி: பரிசரந் நியமேந ரங்கே
 விச்ராணித அச்யுத நிதிம் மணிபாதுகே த்வாம்
 கஸ்யாபி கூணித த்ருசோ தநிந: புரஸ்தாத்
 உத்தா நயேய ந கதாபி கரம் விகோசம்

பொருள் - இரத்தினக்கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதன் என்னும் நமுவாத பெரும் நிதியை அளிப்பவளாக நீ உள்ளாய். இப்படிப்பட்ட உன்னை நான் எப்போதும் பற்றியவனாக, உனக்குக் கைங்கர்யம் செய்பவனாக இருப்பேனாக. இதனால் பயத்தை ஏற்படுத்துகின்ற கோபமான பார்வை பார்க்கின்ற எந்த ஒரு செல்வந்தன் முன்பும் நான் எனது விரித்த கையை ஏந்த மாட்டேன்.

989. த்வயி அர்ப்பிதேந சரணேந ஸத்த்வபாஜ:
பாதாவநி ப்ரதித ஸாத்விக பாவத்ருச்யா:
ரங்கேசுவத் விதத்தே முஹூரங்க ஹாராந்
ரங்கே மஹீயஸி நடா இவ பாவுகாஸ்தே

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன் மீது வைக்கப்பட்ட திருவடிகள் கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாதன் தனது அவயவங்கள் அசைத்து பலவிதமான நடைகள் செய்து ஸஞ்சாரம் செய்கிறான். இது போன்று ஒரு சிலர் உன்னிடம் தங்கள் அனுஷ்டானத்தை அர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் நல்வழி பெற்று, ஆனந்தம் அடைந்து, கண்ணீர் பெருகி, மேன்மையும் அடைகின்றனர். இப்படியாக உனது மேன்மையை அடைந்த அப்பெரியோர்கள், ஸ்ரீரங்கநாதன் போன்று மிகவும் பெரியதான ஸ்ரீரங்கம் என்ற அரங்கில் ஆட்டக்காரர்கள் போன்று, தங்களையும் மறந்து, அவயவங்களை அசைத்து ஆடுகின்றனர்.

990. யேந ஸ்திதா சிரஸி மே விதிநாதுநா த்வம்
தேநைவ தேவி நியதம் மம ஸாம்பராயே
லக்ஷீகரிஷ்யஸி பதாவநி ரங்கநாதம்
லக்ஷ்மீ பதாம்புருஹ யாவக பங்கலக்ஷ்யம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகா தேவியே! நீ இப்போது எனது எந்தப் புண்ணியத்தின் பலனாக என் தலையில் உள்ளயோ, “இனி இங்கிருந்து செல்லமாட்டேன்”, என்று உறுதியுடன் நிற்கிறாயோ - அதே காரணத்தினால், எனது அந்திம காலத்தில், ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளில் பூசப்பட்ட செம்பஞ்சுக் குழம்பின் அடையாளம் பொருந்திய ஸ்ரீரங்கநாதனை, எனது பார்வைக்கு இலக்காகக் காண்பிப்பாயாக.

991. ஹரிசரண ஸரோஜ பக்தி பாஜாம் ஜநாநாம்
அநுகரண விசேஷை: ஆத்மநைவ உபஹாஸ்யம்
பரிணமய தயார்த்ரா பாதுகே தாத்ருசம் மாம்
பரத பரிஷத் அந்த: வர்த்திபி: ப்ரேசுஷணீயம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளில் மிகுந்த பக்தி கொண்டவர்கள் பலர் உள்ளனர். நான் அவர்கள் போன்று பக்தி உள்ளவனாக நடித்தபடி உள்ளேன். இதனால் என்னை நானே

பரிஹாஸம் செய்து கொள்ளும்படி உள்ளேன். இப்படிப்பட்ட என் மீது நீ இளகிய மனதுடன் அருள் சுரக்கவேண்டும். இதனால் நான் அவர்கள் போன்று பக்தி கொண்டவனாகவும், பரதனின் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த “பாதுகா சேவகர்கள்” மூலம் கடாஷ்டிக்கப்பட்டவனாகவும் ஆகும்படி நீ செய்யவேண்டும்.

992. துரிதம் அபநயந்தீ தூரத: பாதுகே த்வம்
தநுஜ மதந லீலா தேவதாம் ஆநயந்தீ
அநிதர சரணாநாம் அக்ரிமஸ்ய அஸ்ய ஜந்தோ:
அவச கரணவ்ருத்தே: அக்ரத: ஸந்நிதேயா:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! ஸ்ரீரங்கநாதனையும் உன்னையும் தவிர வேறு எந்தவிதமான கதியும் இல்லாதவர்களில் முதன்மையானவனாக நான் உள்ளேன்; எனது இந்திரியங்கள் எதுவும் என் வசம் இல்லை (அந்திம காலத்தில் உள்ள நிலை); இப்படியாக உள்ள பிராணி போன்ற எனது பாவங்கள் அனைத்தையும் நீ வெகு தூரம் விரட்டுவாயாக. அத்துடன் நில்லாமல், அசுரர்களை வதம் செய்வதைத் தனது லீலையாகக் கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாதனை என்னிடம் எழுந்தருளப் பண்ணுவாயாக.

993. சரம நிகமகீதே ஸப்ததந்தெள ஸமாப்தே
நிஜ ஸதந ஸமீபே ப்ராபயிஷ்யந் விஹாரம்
ஜ்வலநமிக பவத்யோ: ஸம்யக் ஆரோபயேந மாம்
ப்ரதம வரணவச்ய: பாதுகே ரங்கநாத:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! “எனக்கு நீயே கதி”, என்று ஒருமுறை கூறினாலே அந்தச் சரணாகதிக்கு வசப்பட்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் நிற்கிறான். உபநிஷத்துக்களில் கூறப்பட்ட வேள்வி முடிந்தவுடன், அந்த அரணிக்கட்டைகள் அனைத்தையும் ஏற்றிக்கொண்டு வீட்டின் அருகில் உள்ள அக்னி ஸ்தானத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள். இது போன்று எனது ஜீவன் என்ற யாகம் முடியும்போது என்னைத் தனது மாளிகையின் அருகில் கொண்டு செல்லும் பொருட்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் செய்வது என்னவென்றால் – என்னை அக்னியைப் போன்று உங்கள் இருவர் மீதும் ஏற்றிக் கொள்ளப்போகிறான்.

994. புந: உதரநிவாஸ ச்சேதநம் ஸஹ்யஸிந்தோ:
புளிநம் அதிவஸேயம் புண்யம் ஆப்ரஹ்மலாபாத்
பரிணமதி சரீரே பாதுகே யத்ர பும்ஸாம்
த்வம் அஸி நிகமகீதா சாச்வதம் மௌளிரதநம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! எனக்கு பரப்ரஹ்ம ப்ராப்தி கிட்டும் வரையில், மறு பிறவியை அழிக்கவல்லதான, தூய்மையான காவேரியின் திட்டான, ஸ்ரீரங்கத்தில் வாஸம் செய்து வருவேனாக. இந்த மணலில் ஒருவனது சரீரம் சாயும்போது, அவர்களது தலையில் விளங்கும் ஆபரணம் போன்று, வேதங்களால் துதிக்கப்படும் நீ அமர்கிறாய்.

995. பஹுவித புருஷார்த்த க்ராம ஸீமாந்தரோகாம்

ஹரிசரண ஸரோஜ ந்யாஸ தந்யாம் அநந்ய:

பரத ஸமய ஸித்தாம் பாதுகே பாவயம் ஸ்த்வாம்

சதம் இஹ சரத: தே ச்ராவயேயம் ஸம்ருத்திம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! அனைத்துவிதமான புருஷார்த்தங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்தவளாகவும், அந்தப் புருஷார்த்தங்களின் எல்லையாகவும் நீ உள்ளாய். ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற மென்மையான திருவடி வைப்பின் மூலம் மேன்மையுடன் உள்ளாய். ஸ்ரீரங்கநாதனைக் காட்டிலும் மேன்மையானவள் என்று பரத ஸித்தாந்தம் மூலம் உணர்த்தப்பட்டாய். இப்படிப்பட்ட உன்னைத் தவிர வேறு எதனையும் நான் அண்டாமல், இந்த ஸ்ரீரங்கத்தில் நூறு வருடம் வாழ்ந்து, உன்னைப் புகழ்ந்தபடி இருப்பேனாக.

996. திலகயஸி சிரோ மே செளரிபாதாவநி த்வம்

பஜஸி மநஸி நித்யம் பூமிகாம் பாவநாக்யாம்

வசஸி ச விபவை: ஸ்வை: வ்யக்திம் இத்தம் ப்ரயாதா

தத் இஹ பரிணதம் மே தாத்ருசம் பாகதேயம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! எனது தலையை நீ எப்போதும் அலங்கரித்தபடி உள்ளாய். எனது மனதில் எப்போதும் நினைவு ரூபமான உருவத்தில் நீ அமர்ந்துள்ளாய். என்னுடைய வாக்கிலும் உன்னுடைய தோற்றம் வெளிப்படும்படியாகவே உள்ளாய். இப்படிப்பட்ட பரிபூர்ணமான புண்ணியம் எனக்குக் கிட்டியது.

997. அஜநிஷி சிரம் ஆதௌ ஹந்த தேஹ இந்த்ரியாதி:

ததநு தததிகஸ்ஸந் ஈச்வர: அஹம் பபூவ

அத பகவத ஏவாபூவம் அர்த்தாத் இதாநீம்

தவ புந: அஹம் ஆஸம் பாதுகே தந்ய ஜந்மா

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! எல்லையற்ற காலமாக நான் எனது உடல் மற்றும் இந்த்ரியங்கள் ஆகியவற்றையே எனது ஸ்வரூபமாக எண்ணி இருந்தேன். அதன்

பின்னர், கர்மகாண்டங்களைச் சற்றே அறிந்த பின்னர், உடல் போன்றவற்றைக் காட்டிலும் நான் மாறுபட்டவன் என்று உணர்ந்தும், ஈசுவரன் நானே என்று எண்ணியபடி இருந்தேன். அதன் பின்னர் ஸ்ரீரங்கநாதன் என்னிடம் எதனையும் எதிர்பார்க்காமல் என்னைக் கடாசுஷித்தபோது, அவனுக்கே உடமையாக நின்றேன். ஆனால் இப்போது பாகவத அடிமைத்தனத்தின் எல்லையை அடைந்து, உனக்கே அடிமையாக நின்று, சிறந்த பிறவிப்பயனை அடைந்தேன்.

998. த்வயி ஆயத்தெள பகவதி சிலாபஸ்மநோ: ப்ராணதாநாத்
அஸ்தீரீபாலம் ப்ரதித விபவௌ பாத பத்மௌ முராரே:
தாமேவ அஹம் சிரஸி நிஹிதாம் அத்ய பச்யாமி தைவாத்
ஆத்மாதாரம் ஜநநி பவதீம் ஆத்மலாப ப்ரஸூதிம்

பொருள் - அனைத்து திருக்கல்யாண குணங்களும் நிறைந்த பாதுகையே! இந்த உலகின் தாயே! அகலிகை என்ற கல்லுக்கும், சாம்பலாகக் கிடந்த பரீசுஷத் என்ற சிசுவுக்கும் உயிர் அளித்த காரணத்தினால் பெண் - குழந்தை வரையில் ப்ரஸித்தம் பெற்றதாக உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனின் தாமரை போன்ற திருவடிகள், உனக்கு வசப்பட்டவையாகவே உள்ளன. அனைத்து உலகங்களுக்கு ஆத்மாவாக உள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு நீயே ஆதாரபூதையாக உள்ளாய். உன்னைத் தாங்குபவர்கள் யாரும் இல்லாத காரணத்தினால், ஸ்ரீரங்கநாதனைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவளாக விளங்குகிறாய். இவ்விதம் உள்ள நீ, எங்கள் ஸ்வரூபத்தை நாங்கள் அறிவதற்குக் காரணமாக உள்ளாய். எனது புண்ணியம் காரணமாக இப்படி நீ எனது தலையில் உள்ளதைக் காண்கிறேன்.

999. கதம் காரம் லக்ஷ்மீ கரகமல யோக்யம் நிஜபதம்
நிதத்யாத் ரங்கேச: குலிசகடிநே அஸ்மிந் மநஸி ந:
ந சேதேவம் மத்யே விசதி தயயா தேவி பவதீ
நிஜாக்ராந்தி ச்ஷுண்ண ஸ்மரசரசிகா கண்டக ததி:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகாதேவியே! எங்களது மனம் என்பது மன்மதனின் ஆக்கிரமிப்பு காரணமாக அவன் பாணங்கள் நிறைந்ததாக, கூர்மையான முள் வரிசைகள் கொண்டதாக உள்ளது. உன்னுடைய தயை காரணமாக எனது மனம் மற்றும் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகள் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையில் புகுந்து கொள்கிறாய். இப்படி நீ செய்யவில்லை என்றால் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் தாமரை போன்ற திருக்கரங்களால் மட்டும் வருடக்கூடிய மென்மையான தனது திருவடிகளை ஸ்ரீரங்கநாதன், வஜ்ராயுதம் போன்ற கடினமான எங்கள் மனதில் எப்படி வைப்பான்?

1000. கரீடா லௌல்யம் கிமபி ஸம்யே பாதுகா வர்ஜயந்தீ
 நிர்வேசம் ஸ்வம் திசஸி பவதீ நாதயோ: ஸ்ரீதரண்யோ:
 மாமபி ஏவம் ஜநய மதுஜித் பாதயோ: அந்தரங்கம்
 ரங்கம் யாஸௌ ஜநயஸி குணை: பாரதீ ந்ருத்தரங்கம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உன்னையே தங்கள் எஜமானியாக எண்ணி, தங்களது ஐச்வரியம் அனைத்தும் உன்னுடைய வசப்பட்டவை என்று எண்ணியபடி இருக்கின்ற ஸ்ரீதேவி மற்றும் பூதேவி ஆகியோர்களுக்கு நீ செய்வது என்னவென்றால் - அவர்கள் விரும்பும் காலத்தில், உன்னால் மட்டுமே ஏகபோகமாக அனுபவிக்கப்படும் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளின் அனுபவம் என்ற சுகத்தை, உனது ஸஞ்சாரத்தை சற்றே நிறுத்திவிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறாய். இது போன்று என்னையும் ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளுக்கு ஏற்ற அடிமையாக நீ செய்தருள வேண்டும். உனது எந்தக் குணம் மூலம் நீ ஸ்ரீரங்கத்தை ஸரஸ்வதியின் நாட்டிய மேடையாக மாற்றுகிறாயோ, அந்தக் குணம் மூலம் எனக்கு அருளவேண்டும்.

1001. இதி ரங்கதுரீண பாதுகே த்வம்
 ஸ்துதி லக்ஷ்யேண ஸஹஸ்ரஸோ விம்ருஷ்டா
 ஸபலம் மம ஜநம் தாவத் ஏதத்
 யதிஹாசாஸ்யம் அத: பரம் கிம் ஏதத்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கராஜனின் பாதுகையே! இப்படியாக உன்னைத் துதிப்பது என்ற ஸ்தோத்ரம் ஒன்றைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு, என்னால் ஆயிரக்கணக்கில் நீ சிந்திக்கப்பட்டாய். இதன் மூலமாக எனது பிறவியானது மிகுந்த ப்ரயோஜனம் மிக்கதாகி விட்டது. இதற்கு மேல் இந்த உலகத்தில் நான் பெற வேண்டியதும், ப்ரார்த்தனை செய்யவேண்டியதும் வேறு என்ன உள்ளது?

1002. மாத: ஸ்வரூபம் இவ ரங்கபதே: நிவிஷ்டம்
 வாசாம் ஆஸீமநி பதாவநி வைபவம் தே
 மோஹாத் அபிஷ்டுதவத: மம மந்த புத்தே:
 பாலஸ்ய ஸாஹஸம் இதம் தயா ஸஹேதா:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைத்தாயே! ஸ்ரீரங்கநாதனின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும், வாக்கின் மூலம் எட்டாத பெருமை கொண்டவளாக நீ உள்ளாய். இப்படிப்பட்ட உனது மேன்மைகளை, தாழ்வான அறிவு கொண்ட சிறுவனாகிய நான், எனது அறியாமை காரணமாகத் துதிக்க முற்பட்டேன். உனது மேன்மையை ஆயிரம்

சீலோகத்தின் மூலம் அளவிட்டுக் கூற முயன்ற எனது அறியாமையைப் பொறுத்துக் கொண்டு, எனது ஸாஹஸத்தை உனது தயை மூலம் மன்னிப்பாயாக.

1003. யே நாம பக்திநியதா: கவயோ மதந்யே

மாத: ஸ்துவந்தி மதுஸூதந பாதுகே த்வம்
லப்ஸ்யே குணாம்ச விநிவேசித மாநஸாநாம்
தேஷாம் அஹம் ஸபஹுமாந விலோகிதாநி

பொருள் - ஸ்ரீரங்கராஜனின் பாதுகையே! என் தாயே! அம்மா! என்னைக் காட்டிலும் உன்னிடம் பக்தி அதிகமாக உள்ள கவிஞர்கள் உன்னைத் துதிக்கக்கூடும். அவர்கள் உனது வாத்தலயம் போன்ற குணங்களில் தங்கள் மனதை நிலை நிறுத்திப் புகழ்வார்கள். அவர்களின் கடாசுஷம் நிறைந்த பார்வையை நான் அடையப் போகிறேன்.

1004. ஸங்கர்ஷயந்தி ஹ்ருதயாநி அஸதாம் குணாம்சே

ஸந்தஸ்து ஸந்தமபி ந ப்ரதயந்தி தோஷம்
தத் ரங்கநாத சரணாவநி தே ஸ்துதீநாம்
ஏகா பரம் ஸதஸதோ: இஹ ஸாசுஷிணீ த்வம்

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! கவிகள் அல்லாதவர்களில் அஸத்துக்கள் எனப்படும் மனிதர்களின் இதயங்கள், நல்ல விஷயங்களில் உள்ள நன்மைகளிலும் குற்றமே காண முற்பட்டு, இதனால் பொறாமையும் கொள்ளும். ஸத்துக்கள் என்பவர்கள் குற்றம் இருந்தாலும் அவற்றை வெளியிடமாட்டார்கள். ஆகவே இந்த நூலில் உள்ள குணங்களுக்கும், தோஷங்களுக்கும் நீயே மத்யஸ்தமாக நின்று ஆராயவேண்டும்.

1005. இத்தம் த்வம் ஏவ நிஜகேளி வசாத் அகார்ஷி:

இக்ஷ்வாகு நாதபத பங்கஜயோ: அநந்யா
ஸ்வீயம் பதாவநி மயா ஸுமஹத் சரித்ரம்
ஸீதேவ தேவி ஸஹஜேந கவீச்வரேண

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகாதேவியே! இக்ஷ்வாகு குலத்தின் நாயகனான இராமனின் திருவடிகளைத் தவிர வேறு எதனையும் நாடாத சீதை, தனது உடன் பிறந்தவரான வால்மீகி முனிவரைக் கொண்டு, தனது மேன்மைகள் வெளிப்படும் இராமாயணத்தைச் செய்வித்தாள். நீயும் அவள் போலே, ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளைப் பிரியாதவளாக உள்ளாய். ஆக நீயும் அவள் போன்று என்னைக் கொண்டு, உன்னுடைய மிகப் பெரிய சரிதத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டாய்.

1006. ப்ருதுக வதந சங்கஸ்பர்ச நீத்யா கதாசித்

சிரஸி விநிஹிதாயா: ஸ்வேந பூம்நா தவைவ

ஸ்துதி: இயம் உபஜாதா மந்முகேந இதி அதீயு:

பரிசரணபரா: தே பாதுகே அபாஸ்த தோஷா:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகையே! உனது கைங்கர்யத்தில் மட்டுமே ஈடுபட்டு நிற்கும் உத்தமர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் தெரியுமா - துருவன் முகத்தில் எம்பெருமானின் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கின் தொடர்பு ஏற்பட்டவுடன், ஞானம் உண்டானது போன்று, எனது தலையில் வைக்கப்பட்ட உனது மேன்மையால் இந்த ஸ்தோத்ரம் என் மூலமாக உண்டாயிற்று என எண்ணுவார்கள்.

விளக்கம் - எம்பெருமானைக் குறித்து துருவன் கடுமையான தவம் செய்தான். அப்போது அவன் முன்பாக எம்பெருமான் வந்து நின்றான். ஆனால் குழந்தையான துருவனுக்கு எம்பெருமானை எப்படித் துதிப்பது என்று தெரியவில்லை. அப்போது எம்பெருமான் தனது சங்கின் மூலம் துருவனின் கன்னத்தைத் தொட, அவனுக்கு ஞானம் உண்டானது. இது போன்று ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பாதுகையின் ஸ்பர்சம் தன் மீது பட்டதால், இந்தத் துதி ஏற்பட்டதாகக் கூறுகிறார்.

1007. யதி ஸ்பீதா பக்தி: ப்ரணயமுக வாணீ பரிபணம்

பதத்ராண ஸ்தோத்ரம் ஹ்ருதி பிப்ருத ரங்கக்ஷிதி ப்ருத:

நிருந்மாதோ யத்வா நிரவதி ஸுதா நிர்ஜ்ஜரமுசோ

வசோபங்கீ: ஏதா கதம் அநுருந்தே ஸஹ்ருதய:

பொருள் - மக்களே! உங்களுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகள் மீது பக்தி ஏற்பட்டால், வேதங்கள் மூலம் அறித்தக்கதான பாதுகையை வெளிப்படுத்தும்படியாக உள்ள இந்த ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ர ஸ்தோத்ரத்தை, உங்கள் மனதில் எப்போதும் நிலையாக வைத்து இருப்பீர்களாக. அப்படிப்பட்ட பக்தி உங்களிடம் இல்லை என்றாலும், புத்தி தடுமாற்றம் அடையாத ஒருவன், நல்ல விஷயத்தை அறியவில்ல ஒருவன், அளவற்ற சொல் அமிர்தம் அருவி போன்று கொட்டுகின்ற இந்த ஸ்தோத்ரத்தை எப்படி ஆதரிக்காமல் இருப்பான்?

1008. ஜயதி யதிராஜ ஸூக்தி:

ஜயதி முகுந்தச்ய பாதுகாயுகளீ
ததுபயதநா: த்ரிவேதீம்

அவந்தயயந்த: ஜயந்தி புவி ஸந்த:

பொருள் - யதிகளின் தலைவர் என்று போற்றப்படும் எம்பெருமானாரின் ஸ்ரீபாஷ்யம் போன்ற நூல்கள் மிகவும் மேன்மையுடன் விளங்குகின்றன. ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகள் மிகவும் மேன்மையுடன் விளங்குகின்றன. இந்த இரண்டையும் ஒருவர் தனது செல்வமாகக் கொண்டாலே போதுமானது - அப்படிப்பட்டவர்கள் மூன்று வேதங்களையும் ஸபலமாக்கியபடி வாழ்ந்து மேன்மை அடைகின்றனர்.

விளக்கம் - முதல் ச்லோகம் “ஸந்த” என்ற தொடங்கியது. இந்த ச்லோகத்தின் முதல் பதமும் “ஸந்த” என்று முடிவதைக் காண்க. இந்த ச்லோகம் கூறி முடித்தவுடன், மீண்டும் முதல் ச்லோகத்தைக் கூறுவது மரபாகும்.

ஸந்த: ஸ்ரீரங்க ப்ருத்வீச சரணத்ராண சேகரா:
ஜயந்தி புவந த்ராண பத பங்கஜ ரேணவ:

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீரங்கநாத திவ்ய மணிபாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத அழகியமணவாளன்
திருவடிகளே சரணம்

திருவரங்கத் திவ்ய தம்பதிகளை சரணம் புகுந்த
எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்

எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பற்றிய
ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்